

48

1. Ko - rnie wy - śla - wia - my Pa - nie,
 żeś z naj - głę - bszej to - ni grze - chu

wie - lkiej Twojej mi - ło - ści cud,
 nas wy - cią - gnął, z mo - cą wiódł.

We - dług wo - li ła - ski Bo - żej po - sta -

wi - łeś przed Nim nas, kró - le - stwem i ka - pła -

2. Cześć i dzięki Ci, Wybawco,
 żeś stał grzechem dla nas się,
 że w cierpieniach wykonałeś
 ku czci Bożej dzieło swe.
 Miłość Jego wyjawileś
 i majestat w pełnej czci;
 że w ofierze się złożyłeś,
 bądź, Baranku, sławion Ty!
3. Hołd Ci, wielki nasz Zwycięzco!
 Pokonany wszelki wróg,
 na męczeństwa krwawym drzewie
 śmiercią swą Tyś jego zmógł.
 O, do nóg Twych upadamy,
 moc Twa godna sławę wziąć.
 W hołdzie naszych serc wołamy:
 Chwała Tobie, Panie, bądź!
4. Wysokości i głębiny,
 wielkie widzimy wiarą tu,
 wspaniałości odkupienia,
 owoc Twój na krzyżu pniu.
 Uwielbienie, cześć i chwałę,
 wielki Zbawco, niesiem Ci.
 Wywyższony, wysławiony,
 bądź Baranku Boży, Ty!